

РЕШЕНИЕ

№ 916

гр. София, 16.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 04.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **11492** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Л. В. С. ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № ЗХУ – ИО/Д-С-КС/4165/ППС/ от 25.09.2020г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“ –К. село, потвърдена с Решение №22-РД06-0236/29.10.2020г. издадено от М. Г. И. –Директор на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ С. –град.

Жалбоподателят иска отмяна на акта, като намира същия за постановен при липса на мотиви и неправилно приложение на материалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява, депозира писмени бележки.

Ответникът - директор на дирекция „Социално подпомагане“ С.-град не се явява и не изпраща представител. Представя писмен отговор, чрез който оспорва жалбата и моли съдът да я отхвърли като неоснователна.

Административен съд–София-град, като прецени доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа страна следното:

На 07.08.2020г. с вх.№ЗХУ-ИО/Д-С-КС/4165 М. В. М.,като упълномощено лице на Л. В. С., е депозирала в дирекция „Социално подпомагане"-К. село заявление-декларация за изготвяне на индивидуална оценка на потребностите по чл.20, ал.1 от ЗХУ, като е заявила от негово име потребност от отпускане на месечна финансова подкрепа помощ за осигуряване на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия - рингова инвалидна количка и „тоалетен

стол",отпускане на целева помощ за приспособяване на жилище и отпускане на целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги. Заявените потребности са въз основа на ЕР на ТЕЛК №1650 от 15.05.2014г. с пожизнен срок, с което органът на медицинската експертиза е определил на Л. В. С. 100% трайно намалена работоспособност с чужда помощ. В цитираното ЕР на ТЕЛК е отразено , че състоянието на лицето налага ползването на инвалидна рингова количка и комбиниран стол за тоалет и баня. На заседание на специализирания отдел, проведено на 16.09.2020г. на Л. С. е изготвена индивидуална оценка на потребностите с подкрепящи мерки:право на месечна финансова подкрепа по чл. 70, т. 4 от ЗХУ в размер на 30 на сто от линията на бедност със срок 5 години; право на целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги веднъж годишно;право на целева помощ за приспособяване на жилище, след предоставяне на необходимите документи; право на целева помощ за изработване,покупка и/или ремонта на помощни средства,приспособления, съоръжения и медицински изделия - рингова инвалидна количка с експлоатационен срок 6 години с право на 1 основен ремонт и смяна на комплект гуми и лагери на всеки 2 години по т. 12, буква „а" от Приложение №2 към чл. 68, ал. 1 от ППЗХУ. Предоставено е право на основен ремонт и смяна на комплект гуми и лагери на комбиниран стол за тоалет и баня в рамките на експлоатационния срок на ползвания стол за тоалет и баня-20.02.2024г.след предоставяне на необходимите документи по т. 13 от Приложение №2 към чл. 68, ал. 1 от ППЗХУ. Въз основа на изготвената индивидуална оценка на потребностите със заповед №ЗХУ-ИО/Д-С-КС/4165/ППС от 25.09.2020г. на директора на дирекция „Социално подпомагане" - К. село на Л. В. С. е отпусната целева помощ за закупуване на рингова инвалидна количка в размер на 350,00 лева, с експлоатационен срок 72 месеца.

Заповедта за закупуване на рингова инвалидна количка в размер на 350,00 лева е била обжалвана пред директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ [населено място]-град,който с решение №22-РД-06-0236/29.10.2020г. е потвърдил същата.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу акт, подлежащ на оспорване по съдебен ред, от лице с надлежна процесуална легитимация,чийто интереси са засегнати от оспорения акт. Решение № 22-РД06-0236/29.10.2020г. на директора на дирекция „Социално подпомагане"-С.-град е съобщено на жалбоподателят на 06.11.2020г., жалбата е депозирана на 19.11.2020г.същата е в срок и процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

По своята правна същност обжалваната заповед №ЗХУ-ИО/Д-С-КС/4165/ППС от 25.09.2020г. на директора на дирекция „Социално подпомагане" - К. село е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК. По отношение на него следователно намират приложение правилата за издаване на индивидуални административни актове по АПК и реда за административно и съдебно оспорване.

Оспорената Заповед, както и потвърждаващото го решение на директор РДСП–С.-град са издадени от компетентен орган,при спазване изискванията за форма. Посочени са както фактическите, така и правните основания за тяхното издаване.Като правно основание за издаване на заповедта са посочени разпоредбите от ЗХУ/чл.25 и чл.73/и ППЗХУ/чл.65 ал.2 и чл.70 ал.1/, които определят правомощията на административния орган да издаде заповед за отпускане или отказ на финансова

подкрепа, въз основа на заключенията в индивидуалната оценка на потребностите. При издаване на акта административният орган се е позовал на изготвената индивидуална оценка на потребностите от 07.08.2020г. на жалбоподателят, във връзка със заявеното искане за отпускане на финансова подкрепа по чл.20, ал.1 т.5 от ЗХУ. Индивидуална оценка/л.42/, на която е извършено позоваване в обжалваният АА, съдържа мотиви, относно основателността на заявлението, депозирано от жалбоподателят, като по отделните пунктове органа е изложил съответно мотиви. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, обуславящи незаконосъобразност на издадения административен акт. Настоящият състав приема, че обжалваният административният акт е издаден след изясняване на всички относими факти и обстоятелства, в съответствие с изискването на чл. 35 от АПК.

II. ПРАВОТО:

Съгласно чл. 20, ал. 1 и ал. 2 от ЗХУ, хората съобразно своите потребности имат право на индивидуална оценка. Оценката по ал. 1 изследва функционалните затруднения на човека с увреждане, свързани със здравословното му състояние и наличието на бариери при изпълнение на ежедневните и други дейности, както и вида на подкрепата. Според чл. 21, ал. 1 от ЗХУ, индивидуалната оценка на потребностите се изготвя по настоящ адрес на човека с увреждане от специализиран отдел в дирекциите "Социално подпомагане" към Агенцията за социално подпомагане. В разпоредбата на чл. 22, ал. 1 от ЗХУ, е записано, че индивидуалната оценка на потребностите се изготвя въз основа на информация за: 1. самооценката на човека с увреждане за затруднения в домашни условия и извън тях; 2. увреждането/здравословното състояние; 3. вида на затруднения във функционирането на човека с увреждане; 4. степента на затруднения във функционирането на човека с увреждане; 5. степента на включване в социалната среда на човека с увреждане; 6. мобилността на човека с увреждане в социалната му среда и затруднения извън дома; 7. други обстоятелства. На основание чл. 22, ал. 4 от ЗХУ, индивидуалната оценка на потребностите се изготвя в срок до края на месеца, следващ месеца на подаване на документите по чл. 21, ал. 3 по ред, определен с правилника за прилагането на закона. Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗХУ, въз основа на заключенията в индивидуалната оценка на потребностите директорът на дирекция "Социално подпомагане" или оправомощено от него длъжностно лице издава заповед за отпускане на месечна финансова подкрепа по чл. 69, т. 2 от ЗХУ. На основание чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от ЗХУ, хората с увреждания имат право на финансова подкрепа в зависимост от потребностите им, определени в индивидуалната оценка по чл. 20. Подкрепата по ал. 1 е предназначена за компенсиране на разходите, свързани с преодоляване на затрудненията, предизвикани от вида и степента на увреждане. Разпоредбата на чл. 69 от ЗХУ гласи, че финансовата подкрепа за хората с увреждания се състои от два компонента: т. 1. месечна финансова подкрепа съобразно степента на увреждането; т. 2. целеви помощи съобразно вида на увреждането.

Съгласно чл. 72 от ЗХУ, целевите помощи по чл. 69, т. 2 се предоставят за: 1. осигуряване на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия по утвърдени стандарти за качество. Според чл. 73, ал. 1 от ЗХУ, хората с увреждания с установена необходимост от помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 61, ал. 1, получават целева помощ за изработване, покупка и/или ремонт по чл. 72, т. 1 с изключение на

медицинските изделия, които напълно или частично от Националната здравноосигурителна каса.

Съдът намира обаче, че макар формално заповедта да е издадена при правилно приложение на закона, то тя не е съобразена с неговата цел, което е самостоятелно основание за отмяна по см. на чл.146,т.5 от АПК, поради следното:

Редът и условията за предоставяне на целеви помощи за осигуряване на помощни средства са регламентирани в Закона за хората с увреждания (ЗХУ) и Правилника за неговото приложение (ППЗХУ). Според чл. 24, ал. 1 ЗХУ хората с увреждания имат право на финансова подкрепа съгласно индивидуалната оценка на потребностите им за осигуряване на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия. Отпускането на целева помощ, съобразно увреждането, се извършва с мотивирана заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ въз основа на заключението в индивидуалната оценка на потребностите (чл. 25, ал. 1 и ал. 4 ЗХУ). В чл. 73, ал. 1 ЗХУ е предвидено, че хората с увреждания с установена потребност, получават целева помощ за изработване, покупка и/или ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, посочени в списъците утвърдени от министъра на труда и социалната политика. Медицинските условия, експлоатационните срокове и необходимите медицински документи за предоставянето на помощни средства, приспособления, съоръжения и/или медицински изделия, за които хората с увреждания имат право да ползват целевата помощ, са посочени в Приложение № 2 към чл. 68, ал. 1 ППЗХУ. В т. 12 от Приложение № 2 на ППЗХУ са установени като помощно средство за хора с увреждания „Инвалидни колички“, които според медицинските основания за отпускане се делят на: а) „рингови“, б) „акумулаторни“ и „детски“. Според медицинските условия, посочени в т.12.а. на Приложение № 2, хората с частична или пълна парализа на долните крайници или с други увреждания, при които самостоятелното придвижване е невъзможно, имат право на помощно средство за придвижване – „рингова“ инвалидна количка, която според неизчерпателното изброяване може да бъде с чужда помощ, с едностранно задвижване, с регулиращ се гръб и др. Със заповед № РД01-365/22.05.2019г. министърът на труда и социалната политика е определил максималните размери на целевите помощи за изработване, покупка и/или ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия, които за инвалидни колички са: за „рингови инвалидни колички“ – 350 (триста и петдесет) лева (т.12.1.) и 486 (четиристотин осемдесет и шест) лева за „рингови инвалидни колички, с чужда помощ, с едностранно задвижване, с регулиращ се гръб и/или др. (т.12.2.). В цитираната заповед липсва разграничителен критерий – било то медицински или според особеностите на съответното помощно средство, въз основа на който решаващият орган да определи размера на отпусканата целева помощ, още повече, че законът – т. 12 от Приложение № 2 към чл. 68, ал. 1 ППЗХУ, не прави разграничение на инвалидните колички на „просто рингови“ и „непрости рингови“, а ги разделя на „рингови“ и „акумулаторни“ в зависимост от това дали функционалният дефицит е само на долните крайници – за ринговите колички или са засегнати както долните, така и горните крайници – при акумулаторните колички. Неизчерпателното изброяване в т.12.а. на Приложение № 2 (с чужда помощ, с едностранно задвижване, с регулиращ се гръб и т.н.) следва да се тълкува във вр. с чл. 24, ал. 1 ЗХУ, а именно, че конкретният вид на помощното средство, за което се отпуска целевата помощ, следва да бъде съобразен с

индивидуалните потребности на лицето с увреждания. В конкретния случай жалбоподателят Л. С. е пенсионер по инвалидност в трудоспособна възраст. Инвалидността му е обективирана в експертно решение (ЕР) на ТЕЛК № 1650 от зас. 087 от 15.05.2014г., като е определен пожизнен срок и 100 % трайно намалена работоспособност (ТНР) с чужда помощ (ЧП), поради тежкия двигателен дефицит и необратимия характер на заболяването. В ЕР изрично е отбелязано, че състоянието му налага ползване на инвалидна рингова количка. В мотивите на ЕР на ТЕЛК, е посочено че лицето не може да се самообслужва в битово отношение поради тежкия двигателен дефицит 100% трайна намалена работоспособност с чужда помощ. Също в индивидуалната оценка на потребностите от 16.09.2020 г./л.42/, въз основа на която е постановена и оспорваната заповед №ЗХУ-ИО/Д-С-КС/4165/ППС на директора на ДСП, също е отчетено, че жалбоподателят има физически и сетивни затруднения при включване в социалната среда, при мобилността в социалната среда и извън дома (т. 2). В оспорвания административен акт по същество липсват мотиви, относно определеният размер на помощта – 350 лева за покупка на рингова количка от жалбоподателят, и въз основа на какви конкретни обстоятелства директорът на ДСП е достигнал до този извод. Настоящият състав констатира, че ответникът не се е съобразил с особеностите на конкретния случай и целите на ЗХУ, прогласени в чл. 2 от закона. Според посочения текст, законът цели да осигури равни условия на хората с увреждания; подкрепя на инвалидите и техните семейства; грижи за тяхната социална адаптация и равни възможности за упражняване на правата им. Според чл.3 Законът гарантира правата на хората с увреждания по начин, който осигурява зачитане на човешкото им достойнство и равното им третиране в личния, обществен и политическия живот, като се прилагат индивидуален подход и индивидуална оценка на потребностите. Затова, при преценката по основателността на конкретно искане, подадено от лице с увреждане при упражняване на предоставеното му от закона право, съответният административен орган следва във всички случаи да отчита особеностите на регламентираните със ЗХУ и ППЗХУ обществени отношения, както и да съобрази дали с издавания от него административен акт се осъществява целта на закона, защото отказът за адекватно съобразяване с действителното здравословно състояние на хората с увреждания, включително и обективната възможност за промяна в същото, противоречат именно на целите на посочените по-горе нормативни актове. В заповедта на министъра на труда и социалната политика от 22.05.2019г., е направено разграничението на „рингови инвалидни колички“ (т.12.1.) и „рингови инвалидни колички, с чужда помощ, с едностранно задвижване, с регулиращ се гръб и/или др. (т.12.2.). Диференцирането на целевата помощ в т.12.1. и т.12.2. от заповедта на министъра не намира опора в закона – т. 12 от Приложение № 2 към чл. 68, ал. 1 ППЗХУ, където инвалидните колички са класифицирани като „рингови“, „акумулаторни“ и „детски“ в зависимост от функционалния дефицит. Изцяло в тежест на административния орган е да определи конкретния вид на помощното средство, за което се отпуска целевата помощ, съобразно индивидуалните потребности на лицето с увреждания. Предоставянето на помощно средство/рингова инвалидна количка или рингова инвалидна количка с чужда помощ/не е самоцелно, а е свързано с конкретното увреждане на лицето, както и с конкретните му потребности, включително с необходимостта да бъде облекчено при извършване на обичайни дейности като хранене, пребиваване на свеж въздух. То следва да е и такава, че да подпомага и членовете на семейството на увреденото лице, които полагат грижи за

него както и потребностите на самото лице. Очевидно е, че условието за предоставяне на целева помощ за закупуване на рингова количка не е съобразено със здравословно състояние на жалбоподателят, във формуляра за самооценка е посочено, че е „неподвижен“.

Съдът приема че, рингова количка „с чужда помощ“ с едностранно задвижване, с регулиращ се гръб не само ще подобри качеството на живот на жалбоподателят, но и ще подпомогне в значителна степен на лицата които се грижат за жалбоподателят. Затова оспорената Заповед №ЗХУ-ИО/Д-С-КС/4165/ППС от 25.09.2020г. на директора на ДСП „К. село“, за определения размер на целева помощ за изработване, покупка и ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия е издадена в противоречие с целта на закона, поради което е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Произнасянето на съда е в хипотезата на чл. 173, ал.2, предложение второ от АПК, тъй като естеството на акта не позволява решаването на спорния въпрос по същество. Следва преписката да се изпрати на ответника за издаване на нов акт при съобразяване с представените доказателства и с дадените от съда в мотивите на решението указания по тълкуване и прилагане на закона, за което съдът определя 14-дневен срок (в изпълнение на чл. 174 от АПК).

По изложените съображения съдът приема жалбата за основателна, а издадената заповед, като незаконосъобразна, следва да бъде отменена.

По разноските: На основание чл.143 ал.1 от АПК разноси се дължат на жалбоподателя, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Воден от горното и на основание чл.172 от АПК, Административен съд – [населено място]-град, 61 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №ЗХУ-ИО/Д-С-КС/4165/ППС от 25.09.2020г. на директора на ДСП „К. село“ с която на основание чл. 25, ал. 1, т. 2 във връзка с чл.73 от Закона за хората с увреждания (ЗХУ), е отпусната целева помощ за закупуване на рингова инвалидна количка в размер на 350,00 лева, потвърдена с Решение №22-РД06-0236/29.10.2020г. на директор на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ [населено място]-град.

ВРЪЩА преписката на директора на ДСП „К. село“ за ново произнасяне по подаденото от М. М., в качеството на упълномощено лице на Л. В. С., заявление- декларация №ЗХУ-ИО/Д-С-КС/4165/07.08.2020г., при съобразяване с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото решение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: